

Voor een vreedzame jihad tegen het zogenaamde jihadisme

Marzouk Aulad Abdellah

In deze tijd waarin wij leven wordt 'de islam' gekenmerkt door verschillende richtingen, een verscheidenheid aan ideeën, meerdere voorkeuren en zelfs extremistische standpunten. Elke groep claimt het monopolie op de juiste interpretatie en beweert dat zij de ware islam praktiseert en het ware geloof beleeft.

Extremisme is een menselijk fenomeen dat door de tijd heen op vele plaatsen wordt teruggevonden in alle religies en levensbeschouwingen en is bepaald niet beperkt tot moslims. Extremisme is een groot gevaar voor de samenleving, het individu, de staat en de hele mensheid. Al deze vormen van extremisme zouden door moslims afgekeurd moeten worden.

Door de geschiedenis van de islam heen werd de islam vaker geconfronteerd met personen of groepen van mensen die radicale ideeën omarmden en het bloedvergieten van moslims, het afnemen van hun eigendommen en het ontvoeren en verkrachten van vrouwen goedpraatten. En die bovendien moslims beschuldigden van afvalligheid en niet-moslims onrecht deden.

Maar vrede en co-existentie vormen de normen en fundamenteën van de islam en oorlog is een uitzonderingstoestand. Op grond daarvan is de relatie tussen mensen, naties, volkeren en religies gebaseerd op vrede en niet op oorlog. Onschuldige burgers – moslims en niet-moslims – terroriseren en hen uit hun huizen, dorpen en steden verdrijven en doden is een misdad tegen de menselijkheid. Het is ook volstrekt onaanvaardbaar vanuit het standpunt van de islam. We moeten in principe het gebruik van elk geweld afwijzen, alleen onder zeer uitzonderlijke omstandigheden is het toegestaan.

Wat de groep die zichzelf beschouwt als 'Islamitische Staat' deed en doet is volledig in tegenspraak met de eenvoudigste principes van de islam, de jihad en de doeleinden van de sharia, namelijk de bescherming van het leven van de mensen en hun eigendommen. Zij schendt belangrijke principes als rechtvaardigheid, gelijkheid, mensenrechten en de bescherming van minderheden.

Als de moslims toch in oorlog treden, dan moeten zij zich houden aan de regels zoals die in de islam zijn beschreven. Deze regels zijn gebaseerd op de koran en de soenna. Moslims moeten tijdens de oorlog barmhartig en humaan zijn en zich houden aan regels zoals:

Levende mensen en lijken niet verminken en zich onthouden van vijandelijkheden tegenover ouderen, zieken, vrouwen, kinderen, geestelijken en gewone burgers.

De profeet zag een gedode vrouw tijdens de oorlog en zei: "Zij moest niet gedood worden". De profeet zei ook: "Jullie moeten geen kinderen doden". Zij (de strijders) zeiden: "O profeet, zijn het geen kinderen van heidenen dan?". Maar hij zei: "Is jullie doel dan om kinderen van heidenen te doden?" en hij zei verder tegen een van de bevelhebbers: "Vaarwel in de naam van God, dood geen kinderen, geen vrouwen en overdrijf niet. Breng gerechtigheid, want God houdt van gerechtigheid". Moslims mogen tijdens de oorlog hun afspraken niet verraden en hun beloften niet breken, en ook niets vernielen of verwoesten.

Gevangenen moet men goed behandelen. Als de tegenstanders zich overgeven, dan hebben ze in allerlei opzichten recht op een goede behandeling. Gevangenen zijn mensen die niet meer in staat zijn om te strijden. Omdat zij geen gevaar meer vormen moeten ze met respect en

humaan behandeld worden. De islam geeft deze rechten aan deze groep mensen. Gevangenen hebben recht op medische behandeling, voeding en bescherming totdat ze in vrijheid worden gesteld. Toen de profeet de stad Mekka had veroverd, heeft hij niemand van de inwoners schade toegebracht. Sterker, hij heeft zijn mensen ertoe aangezet om de bewoners van de stad geen kwaad te doen. Gewonden mag men geen pijn doen. Na de oorlog moet men de vijand niet doden, maar gevangen nemen en later vrijlaten. Als een moslim zijn tegenstander tijdens de oorlog doodt, dan mag hij zijn lichaam niet verminken. Het is verboden in de islam om lijken te verminken of te verwaarlozen want het lichaam is heilig. Als de profeet iemand benoemde tot bevelhebber, adviseerde hij hem altijd om de lichamen van doden niet te verminken of te misvormen. De profeet motiveerde de moslims altijd tot een goede behandeling en raadde ze het verminken af. Het is in de islam verboden om vernielingen en verwoestingen aan te brengen. Men mag geen vruchtbare bomen omhakken en geen bewoonde gebieden vernietigen of in brand steken. Als de profeet opdracht gaf aan de bevelhebbers zei hij altijd: "Verniel geen woningen, kap geen vruchtbare bomen, vernietig geen bewoonde huizen, dood niet één schaap of kameel tenzij je honger hebt, kap of verbrand geen palmen".

Maar helaas richt de huidige zogenaamde Islamitische Staat zich wel degelijk op het verwoesten van onder meer moskeeën, kerken en wooncomplexen.

Uit bovengenoemde regels van de oorlog in de islam concluderen we dat wat zogenaamde jihadisten en IS(IS) gedaan hebben in strijd is met de filosofie en de geest van de islam met betrekking tot de jihad. En de leer van de islamitische tolerantie.

Er zou een jihad afgekondigd moeten worden van moslims in de hele wereld tegen de zogenaamde jihadisten van onder andere ISIS om de volgende redenen:

- 1- De islam beschermen tegen de destructieve ideologie van de jihadisten op basis van een verkeerde interpretatie van de islam.
- 2- Het terugbrengen van de jihad van de vrede en het herstellen van het ware beeld van de islam in de ogen van zowel moslims als niet-moslims, dat verminkt en beschadigd wordt door de zogenaamde jihadisten.
- 3- De islam en de moslims bevrijden van hun gevaarlijke gedachten.
- 4- Het beschermen van komende moslim generaties tegen deze onacceptabele visie en ideeën.
- 5- Het terugbrengen van de waarden van co-existentie, vrede, liefde en respect voor andersdenkenden, bezoedeld door onder meer ISIS.
- 6- Moslims samen laten pleiten en werken om de waarden van vrede en verdraagzaamheid te verspreiden en in de samenleving vorm te geven.
- 7- Bruggen bouwen van vertrouwen en communicatie tussen moslims en niet-moslims.

Marzouk Aulad Abdallah islamitisch theoloog, gepromoveerd aan de Al Azhar Universiteit in Caïro, docent aan de VU en sinds lang verbonden met moskee Al Kabir in Amsterdam

Noot: Deze *vreedzame* jihad is vooral gericht op de overtuiging van (twijfelende/potentiële) gewelddadige 'jihadisten'. Het recht op zelfverdediging (en bescherming) van minderheden en andere groepen die het slachtoffer zijn van (sektarisch) geweld is zeker verdedigbaar. Of dat ook geldt voor alle bombardementen op bijvoorbeeld Syrië en Irak is weer een heel andere vraag.